

РЕШЕНИЕ

№ 6348

гр. София, 21.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 08.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8256** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.15б и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на „А.“”О. [населено място] срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/23.03.2012 година, потвърден с Решение № 1505/25.06.2012 година на Директор на Дирекция” О.”.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт . Твърди се ,че при извършаването на ревизията са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и най- вече при събирането и оценката на доказателствата, като изобщо не са обсъдени и възраженията срещу РД. Сочи се още ,че при издаването на РА са допуснати и нарушения на материалния закон, най- вече че доставчиците не разполагат с доказателства за кадрова и техническа обезпеченост. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от адвокат С., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли ревизионният акт да бъде отменен. Претендира и сторените по делото разноски. Съображения в тази насока развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт М., редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение. Съображения

относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Представителят на СГП- прокурор Никова изразява становище за неоснователност на предявената жалба поради липса на доказателства за реалност на доставката.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 294/30.12.2009 година на Териториален директор на НАП- Д. Д. Т. е преназначена в ТД на НАП- С. на длъжността- Главен инспектор по приходите в отдел” Ревизии”, считано от 01.01.2010 година.

Със Заповед № 292/30.12.2009 година, Териториален директор на ТД на НАП- С. преназначил С. Т. К. на длъжността- Началник сектор” Ревизии” в ТД на НАП- С., считано от 01.01.2010 година.

Със Заповед №РД-01-6/04.01.2010 година, Директор ТД на НАП- С. наредил, считано от 01.01.2010 година функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизия да се осъществяват от поименно изброени служители,измежду които и С. Т. К. – Началник сектор „Ревизии”.

Със Заповед за възлагане на ревизия №1112069/21.10.2011 година, С. Т. К. на длъжност- Началник сектор” Ревизии” възложила да бъде извършена ревизия на [фирма], определила състава на ревизиращия екип- Д. Д. Т. на длъжност-главен инспектор по приходите и ръководител екип и М. Г. В. на длъжност- старши инспектор по приходите,обхвата, на ревизията по видове задължения и по периоди-ДДС за периода 01.01.2007-31.07.2011 година,срока ,в който следва да завърши ревизията- до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирувания данъчен субект на 27.10.2011 година/ видно от приложената на лист 272 от делото разписка.

На 10.02.2012 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад №1112069 , с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по ЗДДС за процесните периоди.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К-112069/13.02.2012 година, , органът възложил ревизията- С. Т. К. на длъжност- Началник сектор определила за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма] Д. Д. Т. на длъжност главен инспектор по приходите.

.Р. доклад е връчен лично срещу подпис на управителя на ревизирувания данъчен субект на 24.02.2012 година.

На 09.03.2012 година, ревизируваният данъчен субект подал възражение срещу съставения РД, в което изразил несъгласието си с предложението за установяване и приложил писмени доказателства към него.

На 23.03.2012 година, Д. Д. Т. на длъжност- главен инспектор по приходите издал обжалвания РА № К12101112069, с който установила задълженията на ревизирувания данъчен субект по ЗДДС за процесните периоди.

Заповедта за определяне на компетентен орган и РА са връчени лично срещу подпис на управителя на ревизирувания данъчен субект на 09.04.2012 година.

На 24.04.2012 година, ревизирият данъчен субект депозирал жалба до Директор на Дирекция"О." срещу издадения ревизионен акт.

С Решение № 1505/25.06.2012 година, Директор на Дирекция „О.“ потвърдил ревизионния акт в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчен периоди от януари 2007 до март 2010 година включително, от м. май 2010 година до месец септември 2010 година и месец януари 2011 година и месец април 2011 година,и оставил без разглеждане жалбата в останалата обжалвана част.

Решението е връчено на 04.07.2012 година на ревизирия данъчен субект.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в един брой папки приложения.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза. В заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача.

Разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните допълнителна съдебно- счетоводна експертиза.

От заключението на вещото лице се установява , че доставчиците не са представили документи- трудови или граждански договори, доказващи кадрова ,техническа и материална обезпеченост за извършването на фактурираните услуги, има данни за назначени работници, начислени заплати и осигуровки, но няма данни за наличието на специалисти за извършване на посочените дейности, като доставчиците се явяват подизпълнители на дружеството- жалбоподател.Вещото лице посочва още, че при направената проверка по ДП№132 са налични разпечатки по сметка 304,702,703,4531 и 4532 само за [фирма] за ревизирия период 29.09.2010 година-28.02.2011 година, [фирма], [фирма] и [фирма] нямат хронологични разпечатки по ДП № 132, компютрите на счетоводната къща са иззети за проверка и са били предадени на експерти за установяване на съдържанието им..Единствено [фирма] разполага с компютри и принтери и би могла да осъществява такава дейност с наличните Д., за М."Е. и [фирма] няма данни за Д., тъй като няма обортни ведомости и аналитични разпечатки, „К. Г.“ няма никакви Д.. Тримата доставчици [фирма] , Ю."Е. и К. Г. са осчетоводили начисленото ДДС по дебита на сметка 411 клиенти и по кредита на сметка 4532-Начислено ДДС по продажбите, за [фирма] не са немерени в документите Дневници за продажбите и Справки- декларации по ЗДДС за периода. Единствено в Представените документи на [фирма] има представено Свидетелство за регистрация на фискално устройство от 15.12.2010 година/л.770/, договор за абонаментно обслужване на фискално устройство и фактура за закупуването му , а за останалите трима доставчици ,такива документи няма.

Разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява , че поддържа и допълнителното си заключение.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните

разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт № К2101112069/23.03.2012 година,е издаден от компетентен орган- това е Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С. Д. Д. Т.,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-Началник-сектор”Ревизии- С. Т. К. със Заповед №К1112069/13.02.2012 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява,че лицето- даниела Д. Т. заема длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С.. Наред с това, отново между страните няма спор, а и от доказателствата по делото е видно ,че лицето С. Т. К. заема длъжността- Началник сектор ”Ревизии” при ТД на НАП-С. и е определена за орган, който може да възлага ревизии.

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви.

При издаването му,органът по приходите е спазил процесуално-правните разпоредби. Ревизионното производство е първо, като същото е приключило по реда и в сроковете ,предвидени в ДОПК. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения в посока необсъждане на доказателствата и несъбирането на относимите доказателства, защото в хода на ревизионното производство, органите по приходите са събрали относимите доказателства и са обсъдили възражението срещу. РД, както и приложените към него доказателства.Наред с това, дори и да не събрани доказателства в хода на ревизионното производство, то няма правна пречка същите да бъдат представени и хода на съдебното . На следващо място,доказателствената тежест за установяване на положителен факт,какъвто е наличието на реално осъществена доставка, пада само и единствено върху жалбоподателя ,защото той от този положителен факт черпи изгодни за себе си правни последици. Липсата на доставка е отрицателен факт и органите по приходите нямат задължение да го доказват.

При издаването на ревизионния акт, органът по приходите е...спазил и материално-правните разпоредби на ЗДДС.

От събраните доказателства е видно ,че на 01.07.2006 година между [фирма] в качеството на възложител и [фирма] е сключен договор, по силата, на който изпълнителят-доставчик поел задължение да извърши абонаментна програмна и техническа поддръжка, като подизпълнител по проекти и договори на възложителя по информационни решения.С договора били уговорени и останалите права и задължения на страните- срок на договора- една година, цената за изпълнение на възложената работа по абонаментната програма и техническа поддръжка се определя за всеки отработен час по 100 лева, уточнени с отделните протоколи, а като отработен час да се таксуват само часовете за програмиране и извършване на

техническа поддръжка. Към договора са приложени издадените от доставчика 18 броя данъчни фактури за периода от 19.01.2007 година до 14.06.2008 година/ подробно описани по № и стойност в РД и РА/ с предмет на доставките- абонаментно поддържане.

И в хода на ревизионното, и в хода на съдебното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, както от страна на органите по приходите/ като са извършени две посещения на адресите- както на адреса за кореспонденция ,така и на адреса по чл.8 от ДОПК, но и от страна на вещото лице ,изготвило основната съдебно- счетоводната експертиза. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство както жалбоподателят, така и доставчикът представиха доказателства за това как този доставчик е осъществил техническите задания/ приложени по делото към всяка една от процесните фактури- доработка в аптечна информационна система Ф. и аптечната информационна система Ф. Про, свързана с изискванията на НЗОК за обслужване в аптеките на чужди и български граждани, в резултат на влизането ни в ЕС, разработване на възможност за обработване на кредитно известие за сума в програмите на Ф. про и Ф., преработка – разработване на допълнение за нуждите на клиентите на аптечната информационна система Ф. и Ф. про, разработване на нова аналитична справка- Анализи, Оборотна ведомост, разработване на възможност за обработване на кредитно известие за сума в програмата М., доработка в складовата система на програмата М., както и прилагането към всяка фактура на техническо задание, на приемо- предавателен протокол, удостоверяващ приемането на извършената работа от страна на възложителя, само по себе си не може да доведе до наличието на реално осъществена доставка. Издаването на данъчна фактура само по себе си не е достатъчно, за да обуслови наличие на реалност на доставката, защото, фактурата като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчно събитие. Последното представлява факт от обективната действителност, с настъпването на който правната норма предвижда пораждането на определени правни последици.

Нито в хода на ревизионното , нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за кадрова обезпеченост на този доставчик, позволяващи му да осъществи доставките/ няма как с наличния потенциал- един брой работник- счетовод, две лица на длъжност- машинист, осем лица на длъжност строител и две лица на длъжност- технически ръководител, две лица на длъжност електромонтьор и едно лице на длъжност оператор компютри и периферни съоръжения да осъществи големия обем на доставките. Обстоятелството, че този доставчик е отразил счетоводно всички издадени фактури/ факт ,потвърждаващ се както от приложените по делото доказателства, така и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено, не може да обуслови реално осъществена доставка, още повече, че няма как с това едно лице – оператор компютри и периферни съоръжения, този доставчик да осъществи големия обем технически задания и то в твърде кратки срокове, да не говорим, че липсват доказателства за техническа обезпеченост, за мястото , на което са предадени услугите.

Фактът, че жалбоподателят е заплатил процесните фактури/ по банков път/, приел и технически задания, надлежно ги е осчетоводил в счетоводството си, а доставчикът е включил процесните фактури в СД и Дневника за продажби за съответния данъчен период, и е извършил последващи доставки, не може да доведе до извода ,че този

доставчик е осъществил доставките , още повече ,че не се представиха и никакви доказателства доставчикът да разполага с техническа и материална обезпеченост.Липсват и доказателства за превъзлагане на услугите,при което съвсем законосъобразно органът по приходите е приел, че не са налице условията по чл.68 ,ал.1 от ЗДДС- липсва реално осъществена доставка и на тази плоскост обосновано е отказал право на данъчен кредит по тези 18 броя фактури в размер на 17 900 лева.

Между жалбоподателя и доставчика [фирма] е сключен Договор от 01.07.2008 година по силата на който доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да извършва абонаментна програма и техническа поддръжка, като подизпълнител по проекти и договори на възложителя за внедряване на информационни решения,за срок от една година при договорена цена от 100 лева за един отработен час. За извършеното по договора са приложени технически задания към всяка една от фактурите,приемо- предавателен протокол и 18 броя данъчни фактури ,издадени от изпълнителя- доставки с общ размер на ДДС в размер на 15 500 лева. И в хода на ревизионното , и в хода на съдебното производство този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, както от органите по приходите ,така и от страна на вещото лице,изготвило съдебно- счетоводните експертизи. И тук по отношение на този доставчик жалбоподателят не представи доказателства за техническа ,материална и кадрова обезпеченост позволяваща му да осъществи доставките/ разнородни по вид и твърде специфични/, при съобразяване с обстоятелството ,че основната дейност на този доставчик е транспортна такава. Наред с това, не се представиха и доказателства, че въпросните 18 фактури с предмет абонаментна поддръжка съгласно договор, са включени в дневниците за продажби и в справките-декларации за съответния данъчен период, но дори да бяха включени, то самото отразяване на фактурите, не води автоматично до извода ,че те са реално осъществени. Следва да бъде обелязано ,че и по новия, и по стария ЗДДС въпросът за реалността на доставката, е от първостепенно значение. Наличието на материална обезпеченост у този доставчик, не бе доказана и при извършената проверка от страна на вещото лице по ДП№132, където са иззети документите на този доставчик- в заключението изрично е отбелязано ,че този доставчик няма Д., позволяващи му да осъществи доставките. Нещо повече дори- не се представиха и доказателства къде са извършени доставките, от кого, за лицето ,което е осъществило абонаментното обслужване и дали то разполага с необходимите знания и умения ,позволяващи му да осъществи доставките. Наличието на фактури ,технически задания и приемо- предавателни протоколи, също не може да доведе до реално осъществена доставка именно от този доставчик, защото няма как при липса на каквато и да било техническа и материална обезпеченост, този доставчик да осъществи абонаментната поддръжка по Договора, и с оглед на това съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит в общ размер на 15 500 лева по тези 18 броя фактури.Не е доказано мястото на приемане на доставките- къде и кой е приел и къде са намират тези осъществени услуги, подробно описани в техническите задания към всяка една от фактурите/ да него говорим ,че всички са еднотипни /, а в договорите между страните няма уговорка , че предметът на договора ще бъде осъществен със средства възложителя, което предполага извършване на услугите със собствени средства и потенциал от страна на доставчика. Не е ясно как и кой е извършил услугите по фактурите и кой всъщност е инсталирал програмните продукти при клиентите на жалбоподателя.

Между доставчика [фирма] и жалбоподателя е сключен Договор от 04.01.2010 година , по силата на който доставчикът –изпълнител поел задължение да извършва абонаментна програма и техническа поддръжка като подизпълнител по проекти и

договори на възложителя за внедряване на информационни решения, при заплащане на отработен един час по 100 лева и срок на договора – една година. Доставчикът е издал в плаза на жалбоподателя 3 данъчни фактури с общ размер на ДДС – 2800 лева и с предмет абонаментно обслужване по договор. И в хода на ревизионното, и в хода на съдебното производство, този доставчик не е намерен на посочения адрес за кореспонденция, както от органите по приходите, така и от вещото лице изготвило съдебно-счетоводната експертиза. И тук жалбоподателят не можа по пътя на пълното насрещно доказване да обори извода на органа по приходите за липса на реално осъществена доставка от този доставчик-изпълнител. Не се представиха никакви доказателства за наличието на кадрова обезпеченост у този доставчик/няма как с назначено едно лице по трудов договор на длъжност-счетоводител/ този изпълнител да осъществи доставката, при липса и на доказателства за наличие на компютри и изобщо на каквато а и да била обезпеченост, той да осъществи доставките. Фактът, че към всяка една фактура има задание-техническо, че е налице приемане на работата то възложителя, не може да доведе до извода, че именно този доставчик е осъществил предмета на договора-абонаментно обслужване, още повече, че основната дейност на този доставчик е преработка и търговия със земеделска продукция, при което съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит и по тези процесни фактури. Обстоятелството, че жалбоподателят е осъществил последващи доставки към други лица с посочения предмет на договора не може да доведе до извода, че именно този доставчик е осъществил предмета на последваща доставка.

На 12.04.2010 година между жалбоподателя и доставчика [фирма] е сключен договор, по силата на който изпълнителят поел задължение да извършва абонаментна програма и техническа поддръжка като подизпълнител по проекти и договори на възложителя за внедряване на информационни решения, договорено е възнаграждение в размер на 100 лева за отработен час и срок на договора една година. Към договора са приложени и 5 броя фактури с общ размер на ДДС-4700 лева и съпроводени с технически задания и приемо-предавателни протоколи. И в хода на ревизионното, и в хода на съдебното производство, този доставчик не е намерен на посочения адрес за кореспонденция както от органите по приходите, така и от вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза. И тук не се представиха никакви доказателства за кадровата и техническа обезпеченост на доставчика, позволяващи му да осъществи доставките-няма как този доставчик с разполагащия персонал от експерт маркетинг, склададжия и технически изпълнител и търговски сътрудник, и при основна дейност търговия с метали да осъществи предмета на договора. Обстоятелството, че са издадени фактури и същите са включени в дневника за продажби за съответните данъчни периоди/който факт се потвърждава и от заключенията на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводните експертизи/които настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвени/, не може да доведе до реално осъществена доставка. Това е така, защото фактурата като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчно събитие и няма как то да настъпи при положение, че този доставчик няма нито кадрови, нито технически ресурс за да осъществи доставките. Обстоятелството, че жалбоподателят е приел предмета на договора, също не може да обуслови наличие на доставка при казаното по-горе, при което и тук съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит и по тези 5 процесни фактури.

Между жалбоподателя и [фирма] е сключен Договор от 01.03.2011 година, по силата на който доставчикът-изпълнител поел задължение да изработи софтуерни модули по проект на възложителя за внедряване на информационни

решения, за срок от една година и при възнаграждение в размер на 100 лева за отработен час. Доставчикът е издал в полза на жалбоподателя една фактура № №34/04.04.2011 година за изработване на софтуерни модули съгласно договор. И тук , жалбоподателят не обори извода на органа по приходите за липса на реално осъществена доставка и не можа по пътя на пълното насрещно доказване да докаже ,че този доставчик е разполагал с необходимата техническа ,материална и кадрова обезпеченост, позволяващи му да осъществи доставките. Обстоятелството ,че част от счетоводните документи на този доставчик са иззети/ по- скоро счетоводните документи от счетоводната къща ,която е извършвала счетоводното обслужване на този доставчик, че част от счетоводната документация се съдържа по ДП № 132 на НСЛЛ, с която вещото лице се е запознало при изготвянето на двете съдебно-счетоводни експертизи, не може да доведе до реално осъществена доставка- още повече ,че от ГФО/ с който вещото лице се е запознало няма Д., няма назначен персонал и изобщо не е ясно как в качеството на изпълнител това дружество без никаква обезпеченост е осъществило доставката- разработване на софтуерни модули, при което съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тази фактура в размер на 800 лева.Фактът , че жалбоподателят разполага с необходимия потенциал както кадрови, така и технически , не може да обуслови и такава при доставчика ,още повече, че възниква въпросът- как след като жалбоподателят разполага с всичко, сключва договор за извършване на услуга с контрагент, който няма как да осъществи доставката. По делото не се съдържат и доказателства, че жалбоподателят е предоставил на доставчика както необходимите Д./ компютри, така и компютърни специалисти, за да осъществи доставката.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя една фактура с № 146/04.01.2011 година за изработване на софтуерни модули съгласно договор, по силата на който доставчикът поел задължение да изработи такъв с данъчна основа 5000 лева и ДДС в размер на 1000 лева. В хода на ревизионното, и в хода на съдебното производство този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция ,както от страна на органа по приходите, така и от вещото лице. Обстоятелството ,че на този доставчик са иззети с протокол и са приложени към ДП №132/2011 година на НССЛ писмени доказателства- счетоводна документация , за което има приложен опис на иззетите материали, наличието на техническа обезпеченост- доказателства за два броя компютри и принтери и 4 броя работници, в това число и оператор компютър, осчетоводяването на фактурата от доставчика, не може да доведе до реално осъществена доставка от този доставчик, защото на първо място не е ясно къде ,кое лице и как е осъществило техническото задание- къде е проектиран и изработен механизмът за регистриране на статистическите данни, свързани с потребителя и достъп към публикации в рамките на системата СЕУВ, къде и как е станало приемането на извършеното. Издаването на данъчна фактура и осчетоводяването на същата от страна на доставчика и на жалбоподателя, сами по себе не могат да доведат до наличие на реално осъществена доставка и по отношение на този доставчик. Представеният договор и то от страна на жалбоподателя, е само индиция за наличие на договорни отношения, но не и за реално осъществена услуга. Фактът, че документите на счетоводната къща, обслужвала всички доставчици, са иззети по ДП и компютрите са дадени на специалисти за установяване на съдържанието в тях, не може да доведе до извода, че на тези компютри се съдържа информацията от доставчиците- най- вече тези компютри касаят счетоводната отчетност на доставчиците, и при казаното по- горе при липсата на доказателства за техническа обезпеченост у доставчиците, твърдението на адвокат С. , че по делото не са събрани доказателства какво се съдържа на тези компютри е ирелевантно за спора, предмет на делото.

В контекста на изложеното ,настоящата инстанция намира ,че ревизионният акт в обжалваните части е законосъобразен ,което предпоставя отхвърляне на предявената жалба.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, в полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 1627 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА на „А.””О. [населено място] срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/23.03.2012 година, потвърден с Решение № 1505/25.06.2012 година на Директор на Дирекция” О.”.

ОСЪЖДА [фирма] ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ”ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. СУМАТА ОТ 1627 ЛЕВА- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на СГП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: